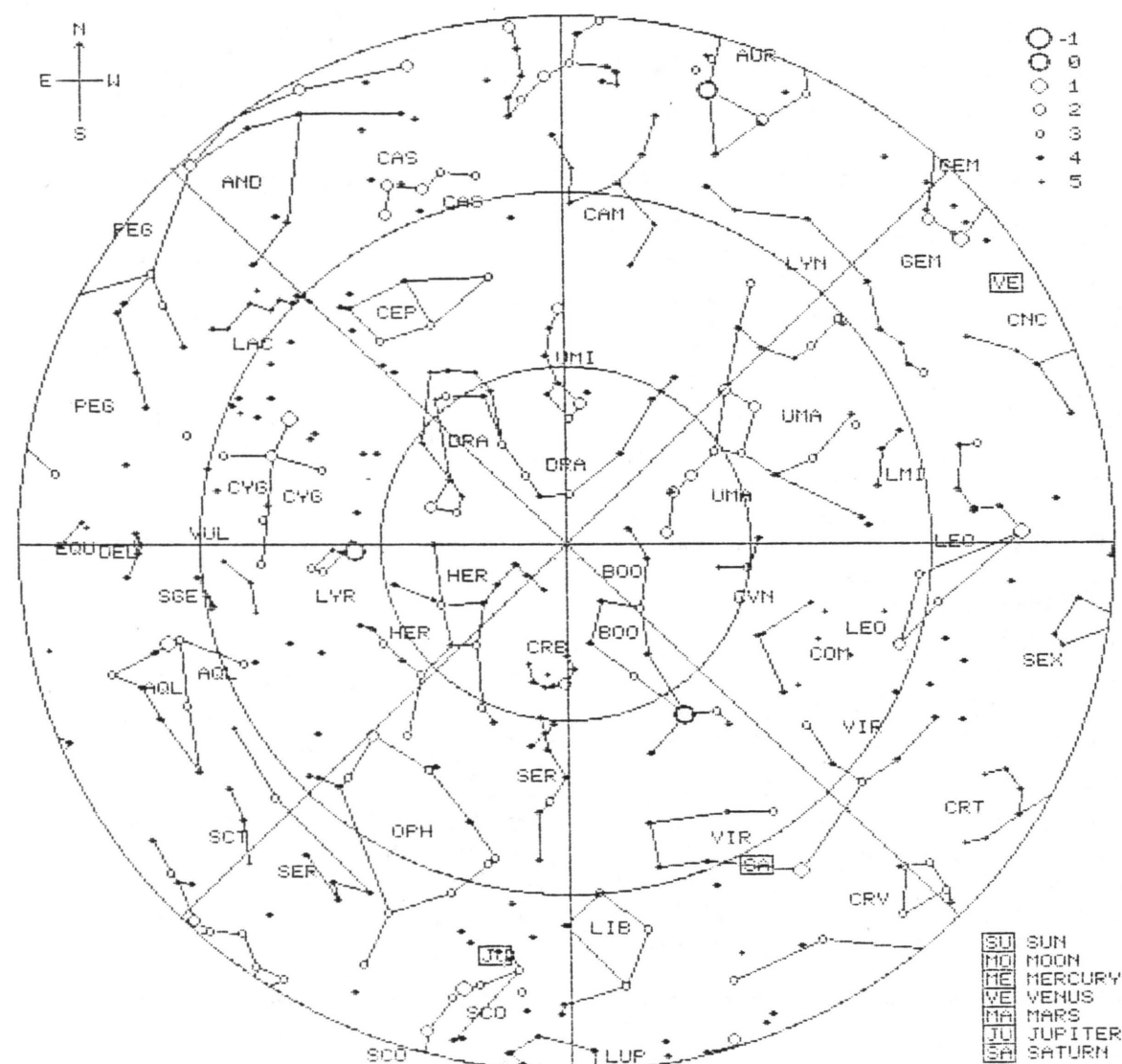

SVLT

het driemaandelijks tijdschrift van de
Studiegroep voor Vreemde Luchtverschijnselen

pre-release

"Moorslede - 5 juni 1983 - 0u30 Belgische tijd

star	mag	h	A	:	star	mag	h	A	:	star	mag	h	A	:	star	mag	h	A	:
alpha AQL	0.89	23.1	285.0	:	alpha AUR	0.21	9.3	162.4	:	alpha BOO	0.24	54.8	33.6	:	alpha LYN	0.14	56.1	272.8	:
Venus		4.7	121.1	:	Jupiter		18.4	350.3	:	Saturn		26.6	29.3	:	Moon (0.40)		-27.3	245.9	:
Sun		-14.8	162.0	:					:					:					:

(C) 1985 SVL

SVL TIJDSCHRIFT

Direktie en Uitgave : Wim VAN UTRECHT

INHOUD

SVLT 4/16

- WOORD VOORAF	2
- 3D-TECHNIEKEN EN UFO-ONDERZOEK	3
- COMPUTER UFO NEWSLETTER	11
- KNIPSELS GAZET VAN ANTWERPEN	12
- BESPREKING CATALOGUS ASTRONAUTMELDINGEN	13
- MEN SCHRIJFT ONS Creighton, Maugé & van Kampen	14
- RECENTE MELDINGEN	21

ABONNEMENT

360,-BF voor 4 nummers of 1 jaar
(steunabonnement vanaf 400,-BF)

Storting op PCR: 000-1194979-36
 van: Wim van Utrecht
 Oever 28
 B-2000 ANTWERPEN

↓
Een kruis in dit
vakje ?

Uw abonnement
is ten einde!

COPYRIGHT

Niets uit deze uitgave mag overgenomen en verspreid worden
zonder schriftelijke toestemming van de uitgever.

De inhoud van SVLT wordt bepaald door de uitgever, maar de
opinies van artikelschrijvers weerspiegelen niet noodzakelijk
het standpunt van de uitgever of de studiegroep.

(No part of this publication may be reproduced and distributed
without written permission from the publisher.

The contents of SVLT are determined by the editor, but opi-
nions of contributors are their own, and do not necessarily
reflect the policy of the editor or the investigative team.)

Alle correspondentie, vragen om informatie, bijdragen en
persoonlijke waarnemingen moeten gericht worden aan:

STUDIEGROEP VOOR VREEMDE LUCHTVERSCHIJNSELEN
OEVER 28, B-2000 ANTWERPEN

Een tijdschrift voor de studie van UFO-meldingen

WOORD VOORAF

Al geruime tijd maakt de SVL bij haar analyse van UFO-meldingen gebruik van gecomputeriseerde sterrenkaarten. Op de voorpagina hebben we een voorbeeld van zo'n kaart afgedrukt. Het geval waarvoor hier de astronomische gegevens werden uitgeprint dateert van 5 juni 1983 en vond plaats in Moorslede, West-Vlaanderen. Voor elke waarneming kan met deze techniek, door simpelweg de plaats en het tijdstip in de computer in te tikken, een "sky-map" bekomen worden. Hierop kan de onderzoeker aflezen welke heldere hemellichamen zich op het ogenblik van de waarneming in de richting van het gesignaleerde verschijnsel bevonden. In de tabel onderaan de kaart worden de helderste sterren en planeten vermeld met hun positie en helderheid. Ook vindt men er gegevens terug over zon en maan. Het computerprogramma voor deze kaarten werd geschreven door een student informatica aan de Vrije Universiteit van Brussel. Zijn programma werd achteraf door één van onze medewerkers aangepast voor een micro-computer. Beiden geven er de voorkeur aan om anoniem te blijven.

In dit "oktober"-nummer ontbreekt het tweede deel van de artikelenreeks over spoorgevallen in België. Om reden dat de tekst en illustraties nog niet geheel klaar waren voor publikatie hebben we besloten om de reeks voort te zetten in SVLT van "januari" 1986, en niet langer te wachten met het verspreiden van dit nummer. In het januari-nummer mag u ook een lijst verwachten van alle ons bekende Belgische meldingen voor de periode van 1980 t.e.m. 1985.

In vervanging van het artikel over de Belgische spoorgevallen vindt u op p. 3 een bijdrage van SVL-correspondent Patrick VANTUYNE uit West-Vlaanderen. Hij omschrijft daarin enkele originele voorstellen waarmee men in het UFO-onderzoek concrete resultaten zou kunnen boeken.

Velen onder u zullen verheugd zijn om in de rubriek "Men schrijft ons" een lezersbrief terug te vinden van Hans VAN KAMPEN. De boeken van VAN KAMPEN zijn ook in ons land goed bekend. Uit zijn brief vernemen we iets meer over het standpunt dat hij momenteel voorstaat inzake UFO-onderzoek.

Tenslotte wil ik niet nalaten om de lezers van harte te bedanken voor het geduld dat zij tonen n.a.v. de spijtige vertragingen waarmee wij noodgedwongen moeten werken. Wij wensen u prettige feestdagen en een uitstekend 1986!

Wim VAN UTRECHT

(Antwerpen, 11 december 1985)

3D-TECHNIEKEN* EN UFO-ONDERZOEK

EEN NIEUW EN BELOFTEVOL WERKTERREIN

Patrick VANTUYNE

*[3D = "3-Dimensional", driedimensionaal, diepte, stereo, reliëf]

INLEIDING

Mijn eerste konfrontatie met het UFO-fenomeen was in de jaren zestig toen ik samen met mijn jongere broer een eigen waarneming deed (ik meen dat het in 1965 was). Dit voorval, waaraan ik heden ten dage, met mijn huidige kennis aangaande luchtverschijnselen, nog weinig belang hecht, rapporteerde ik vele jaren later aan een UFO-onderzoeker; destijds leraar van mijn broer. Het gevolg van deze waarneming was een diepgaande interesse voor wetenschappen in het algemeen en astronomie en ruimtevaart in't bijzonder, alle randgebieden inbegrepen. Later kwamen daar, bijna automatisch, de parawetenschappen bij.

Mijn interesse voor wetenschappen bracht me in contact met het unieke medium van de 3D-fotografie. Door mijn, wegens beroepsbezigheden, beperkte vrije tijd taande mijn interesse voor de fenomenologie, maar bleef ik wel alert op dit gebied via de opgeklopte berichtgeving daaromtrent in de media.

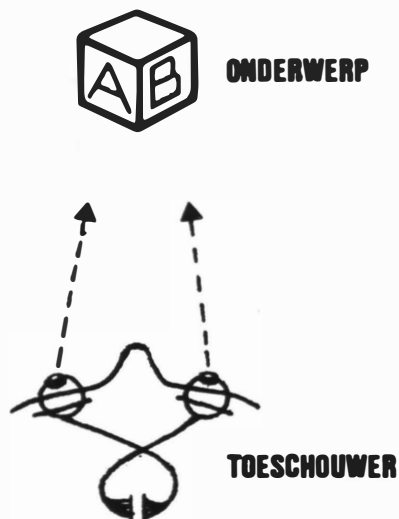
STEREOFOTOGRAFIE

Wat verstaat men nu onder 3D(driedimensionale)- ofte stereofotografie ?

Men kan het zeer eenvoudig houden door te stellen dat deze vorm van fotografie een optimale rekonstruktie garandeert van de ons omringende werkelijkheid gezien met beide ogen, met de nadruk op **beide** !

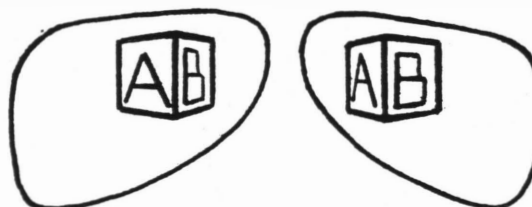
Om zich het principe voor de geest te kunnen halen plaatsen we, in gedachte, voor **elk** oog een fototoestel en kijken tegelijkertijd met beide ogen naar het onderwerp dat we zodoende in 3D (reliëf) zien via beide zoekers. Daar nu het stereozien (stereopsis) ons de werkelijkheid laat zien met diepte, een effect waar we ons bijna niet meer van bewust zijn (tot we een oog moeten missen), kunnen we deze manier van kijken met behulp van onze beide toestellen rekonstrueren (zie fig. 1, 2 en 3 op de volgende bladzijde). Nu drukken we gewoon onze beide toestellen, gericht op het onderwerp, af en bekijken beide

Fig.1

LINKEROOG

RECHTEROOG

IN HERSENEN: RECHTSTREEKS 3D-BEELD

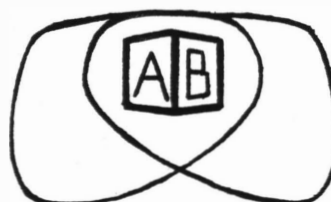
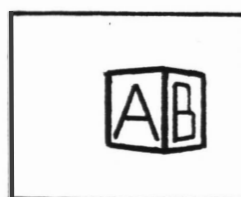
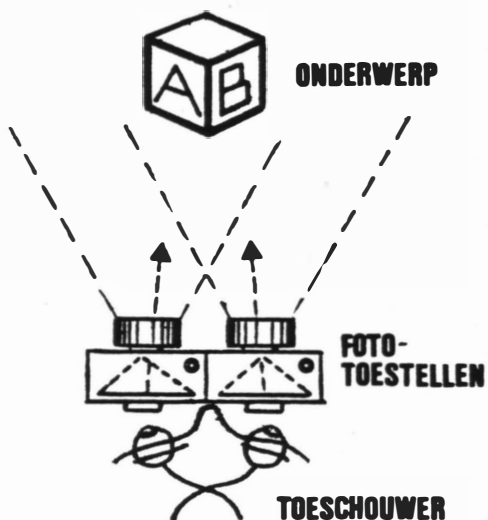
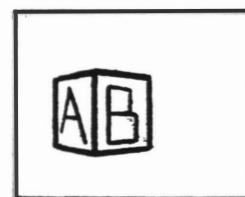

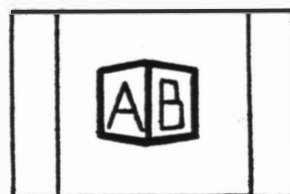
Fig.2

LINKERTOESTEL
DIAPOSITIEF

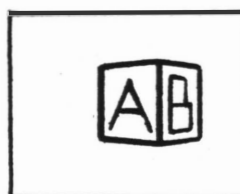
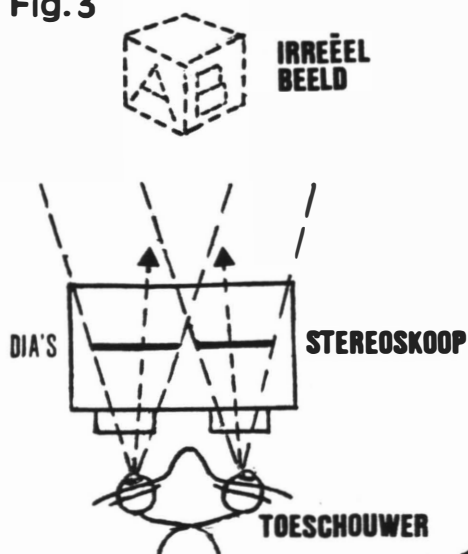

RECHTERTOESTEL
DIAPOSITIEF

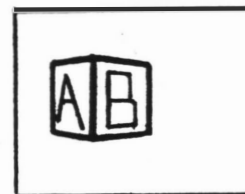

ZOEKERBEELD IN HERSENEN: ONRECHTSTREEKSE 3D

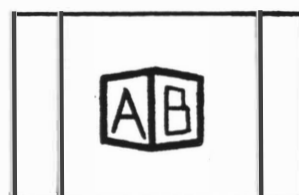
Fig.3

LINKERDIA
IN STEREOSKOOP

RECHTERDIA
IN STEREOSKOOP

STEREOSKOOPBEELD IN HERSENEN:
3D-REKONSTRUKTIE

deelbeelden in de vorm van dia's via een stereoskoop. Eenvoudig geschetst doet een stereoskoop ongeveer hetzelfde als een doorsnee (prisma-)verrekijker; we kijken in feite door twee lenzensystemen en toch zien we maar één enkel beeld (cirkel) daar beide deelbeelden in onze hersenen worden samengevoegd tot één enkel 3D-beeld. Ook in onze stereoskoop kijken we gelijktijdig naar de linker en rechter dia, die in ons brein samenvallen tot één enkel ruimtelijk beeld, zoals we het in werkelijkheid (of onrechtstreeks via de zoekers van onze beide fototoestellen) zagen. Omdat beide deelcomponenten genomen zijn van een licht verschillende hoek (oogafstand ~ circa 6,5 cm) t.o.v. het onderwerp, vertonen die kleine verschillen in het horizontale vlak. Deze verschillen worden door onze hersenen geïnterpreteerd als diepte. Wel blijft het een subjektieve ervaring wat we van vorm en kleur echter ook kunnen beweren. Jammer genoeg bestaat er, zoals ook bij het kleurenzien, een vorm van kleurenblindheid (oogheelkundigen beschikken over stereotestkaarten -"RANDOM-DOT STEREOGRAM-MEN"- om dit te kunnen beoordelen).

Speciaal daartoe ontworpen toestellen, die geen last hebben van subjektieve indrukken, werken met deze kleine horizontale verschuivingen van beide beeldcomponenten en halen, via daartoe geprogrammeerde komputereenheden, er de ruimtelijke informatie uit die men desgewenst onmiddellijk planmatig kan laten uittekenen. Zo'n toestellen zijn reeds een tijdje in gebruik in o.a. de topografie waar men, via stereoluchtopnamen, hoogtelijnen kan uittekenen op geografische kaarten. Dat de NASA deze technieken aanwendt in planetenonderzoek zal wel geen verbazing wekken maar misschien wel het feit dat de mogelijkheid bestaat boeken te bestellen van Mars (VIKING-project) waar men met behulp van een ingesloten stereoskoop in 3D kan kijken naar beide landingsplaatsen. Beide landers waren uitgerust met twee identieke camera's (scanners). Ook 3D-beelden van het Marsoppervlak genomen door beide orbiters en (zeer spektakulaire) reliëfopnamen van beide maantjes kunnen bekomen worden. Vroeger beperkten deze 3D-technieken zich tot enkele specifieke takken binnen het wetenschappelijk onderzoek. Daar schijnt nu, in positieve zin, verandering in te komen.

GESCHIEDENIS EN WETENSCHAPPELIJKE TOEPASSINGEN

Als we teruggaan in het verleden, naar de oorsprong van het zien in reliëf d.m.v. een stereoskoop, komen we terecht bij **Sir Charles Wheatstone** (Engeland) die in juni 1838, in een schrijven aan de Royal Society, het principe van zijn spiegelstereoskoop beschreef.

Het feit dat dit gebeurde voor de geschiedkundige datum die staat voor de ontdekking van de eigenlijke fotografie, mag wel een pikant detail genoemd worden. Wheatstone experimenteerde met 3D-tekeningen van fiktieve wiskundige konstrukties. Hij maakte twee tekeningen, één voor elk oog, rekening houdend met de kleine verschillen (verschuivingen in het horizontale vlak) die ontstaan door de licht verschillende kijkhoek (oogafstand) t.o.v. het ruimtelijk objekt. Met de opkomst van de fotografie, een weinig later, kwam bijna gelijktijdig de stereofotografie (het ging om fototoestellen met twee identieke lenzen die 6,5 cm van elkaar stonden en waartussen zich een zoeker bevond). Aanvankelijk bleef de stereofotografie gelijke tred volgen met de fotografie, zij het dan (percentueel gezien) niet zo omvangrijk. In 1930 begon een niet te stuiten teruggang, met een kleine "revival" na de tweede wereldoorlog, om dan volledig van het toneel te verdwijnen. Dat de doorsnee-burger en ook de massa-fabrikant terugschrikken voor de omslachtige vorm van de fotografie is deels begrijpelijk als we het aanbod bekijken van beeldinformatie dat ons heden ten dage, via televisie, video en cinema, wordt voorgeschoteld. Ook is het zo dat het extra gegeven "diepte" (dimensie) in de ons omringende, nabije, werkelijkheid "gekend" is en er bijgevolg geen behoefte is aan dit, via omslachtige 3D-technieken tot stand te brengen supplement. In het wetenschappelijk onderzoek waar omslachtigheid bij het bestuderen van bepaalde fenomenen geen tegenargument mag zijn, integendeel, merken we een opkomende interesse voor dit medium - wat begrijpelijk is als we weten dat men op dit vlak in contact komt met onbekende, soms voor het menselijk oog onzichtbare of onbereikbare, fenomenen waar de faktor diepte (als dimensie) een zeer belangrijke faktor, parameter, kan zijn. Reeds in 1981 gebruikte men bij de CERN (Genève) 3D-fototechnieken ter bestudering van interacties tussen verschillende kerndeeltjes versneld in een deeltjesversneller.

Het enige spoor van 3D dat bestemd is voor partikulier gebruik, en nu nog te vinden is in de detailhandel, is de 3D-"View Master"; een onvervalste doch zeer eenvoudige stereoskoop. De beeldschijven voor dit toestel bezitten zeven 3D-beelden (in totaal dus veertien beeldeenheden) die jammer genoeg zeer klein zijn (8 mm formaat) en zodoende een sterke vergroting eisen wat ten koste gaat van de beeldkwaliteit en het stereo-effekt. Het gevolg is dat ze slechts zeer oppervlakkig illustreren wat 3D eigenlijk zou kunnen zijn. Het beperkte beeldmateriaal dat men hier kan krijgen voor dit toestel, hoofdzakelijk fragmenten uit tekenfilms en populaire speelfilms, zal ook wel niet vreemd zijn aan zijn degradatie tot speelgoedtuig. In het buitenland echter, vooral in Amerika,

zijn zeer veel edukatieve beeldschijven te verkrijgen (o.a. over aardrijkskunde en wetenschappen), doch blijven de beperkingen van de kijker doorwegen. Wil men echter meer illustratief 3D-beeldmateriaal bewonderen, onder optimale omstandigheden, dan is de beste oplossing lid worden van een stereovereniging. Daar kan men trouwens de nodige informatie bekomen om er eventueel zelf mee te beginnen. Al de ons omringende landen hebben zo'n over 't algemeen florerende vereniging, en alhoewel er in België genoeg stereoamateurs te vinden zijn, zal men er vruchteloos zoeken naar een vereniging want die is er niet...

Wie echter meer informatie wil bekomen over deze unieke vorm van fotografie kan bij mij terecht. Als vrijwillig promotor stuur ik je dan, volledig gratis, een eenvoudig boekje over 3D met enkele nuttige adressen.

Tot hier, zo beknopt mogelijk, en hopelijk zonder dat het onderwerp teveel geweld werd aangedaan, enige informatie over 3D.

3D EN UFO-ONDERZOEK

Wat kunnen we nu aanvangen met deze technieken in het onderzoek van UFO-meldingen...? Qua toepassingen in de ufologie kunnen we deze indelen in twee hoofdgroepen van (1) **direkt** en (2) **indirekt** gebruik.

Bij **indirekt** gebruik rekenen we het onderzoek van bestaand fotomateriaal waarbij we onze aandacht richten op fotomateriaal dat bestaat uit meerdere opnamen van één en hetzelfde geval. Daarin speuren we dan naar opnamen die tot "toevallige" 3D-montages te verwerken zijn en waarop men, eventueel, nuttig en leerzaam stereometrisch onderzoek kan verrichten met misschien boeiende resultaten.

Bij **direkt** gebruik van deze techniek nemen we eerst en vooral het veldonderzoek voor het vastleggen van topografische gegevens in 3D, of van sporen die rechtstreeks of onrechtstreeks verband houden met een UFO-melding. Ofwel, in het beste geval, kan de 3D-techniek aangewend worden bij direkte konfrontatie met een UFO, waarbij deze binnen redelijke afstand, en als onbekend object waarneembaar ("Close Encounter" volgens Hynek), het spektakulairste resultaat zal opleveren.

Om echter enige waarde te hebben als afdoend bewijs, en (hopelijk) een stimulans te betekenen tot een nieuwe aanpak in onbevooroordeeld UFO-onderzoek, moeten we natuurlijk beschikken over, technisch gezien dan, hoogwaardig 3D-materiaal. Globaal kunnen we drie hoofdgroepen aanduiden waarbij de gebruikte techniek in verhouding staat tot haar waarde als bewijsmateriaal:

● **Opnamen gemaakt met een echte stereocamera:** deze is natuurlijk het geschiktst omdat hij voor dit doel (3D)

werd ontworpen en zodoende, naargelang zijn technische kwaliteit, een optimale toepassing van deze techniek garandeert. De enige manier om, tegen een redelijke prijs, in het bezit te komen van zo'n toestel is terug de 3D-club waar de garanties voor degelijkheid het grootst zijn. Het meer prijzig alternatief is de foto-antiekbeurs waar men wel eens een koopje kan doen maar met echter groter risico. Als laatste, en ook duurste toeverlaat is er de foto-antiquair die prijzen hanteert die, over het algemeen, rechtevenredig zijn met uw interesse en omgekeerd evenredig met het bedrag in uw geldbeurs. Toch zijn in deze middens nog steeds technisch hoogwaardige toestellen te koop die nu niet meer worden gemaakt. Onder hen zijn de REALIST-toestellen uit de jaren vijftig die de meest praktische mogen genoemd worden. Dit toestel is gemaakt voor de standaard filmrollen (voor 24 of 36 opnamen) en maakt telkens twee opnamen van 24x24mm die men in reliëf kan bekijken in een daartoe ontworpen REALIST-viewer (instelbaar en met verlichting). Deze laatste kost nu reeds evenveel als het toestel zelf. Het REALIST-toestel is, wegens zijn eenvoud in gebruik, uitermate geschikt voor veldonderzoek. Ik denk daarbij aan het in 3D vastleggen van de waarnemingssite (topografie) en van eventuele sporen. Het is duidelijk dat zulke opnamen, wanneer zij vergeleken worden met later 3D-materiaal genomen van dezelfde omgeving en vanaf dezelfde plaats, minieme veranderingen in bv. vegetatie en bodemstructuur, onmiddellijk in het oog zullen laten springen. Indien de vraag zich voordoet zullen deze veranderingen exact te berekenen zijn, zonder dat men rond het tijdstip van de feiten alles nauwkeurig diende op te meten. Daar het de bedoeling is van zo'n toestel om een zo natuurgetrouw mogelijke rekonstruktie, in 3D, te bekomen van het onderwerp, staan beide lenzen, net zoals onze beide ogen, 6,5cm van elkaar in het horizontaal vlak.

● **Opnamen gemaakt met gekoppelde camera's die via een ontspanner (elektronisch of mechanisch) gelijktijdig worden bediend:** deze systemen bestaan uit twee identieke toestellen naast of aan elkaar, of in het verst doorgedreven geval als Simiase tweeling. In dit laatste geval hebben we eigenlijk terug te doen met een onvervalste stereocamera, men moet er twee toestellen voor opofferen en het proces is onomkeerbaar. Het voordeel van gekoppelde toestellen is dat men niet onvoorwaardelijk dient te beschikken over twee eigen toestellen doch altijd, als de behoefte zich voordoet, een tweede kan lenen met als minimum eis een identieke lens voor wat de brandpuntsafstand betreft. Voor de gelegenheid beschikt men als zodanig over een uitstekende combinatie voor bijvoorbeeld veldonderzoek. Bij zo'n opstelling staan, door de afmetingen van de body's van beide toestellen, de lenzen relatief ver uit elkaar

(verder dan onze ogen) wat een versterking van het stereo-effekt meebrengt. Dit kan zeer interessant zijn bij veldonderzoek voor het maken van stereometrische opmetingen op het fotomateriaal zelf. Zo'n opnamen brengen, bekeken in een stereoskoop, een verkleinings-effekt teweeg (lilliputisme) wat voor een "huis en tuin" stereoskopist storend kan werken (zijn autootje ziet er kleiner uit dan het al is) maar zeer nuttig kan zijn voor wie ruimtelijke informatie wil opslaan voor latere bestudering. Een gevoelig punt voor deze opstelling is dat het fotograferen van snelbewegende voorwerpen staat of valt met de synchroniciteit van beide ontspanners. Een klein verschil in de ruimtelijke situering van het geïsoleerde object t.o.v. het decor is vertekend of op zijn minst onbetrouwbaar. In dit geval is een stereocamera aangewezen hoewel deze techniek, van gekoppelde toestellen, adequaat genoeg is voor quasi stilstaande of traag bewegende voorwerpen.

● **Opnamen gemaakt met twee niet gekoppelde toestellen, met opnieuw als minimum eis twee identieke lenzensystemen, die men via afspraak (signaal) gelijktijdig probeert af te drukken.** De synchroniciteit van deze manier van werken is natuurlijk een betwistbaar gegeven en deze techniek is enkel en alleen te gebruiken bij quasi stilhangende (merk het verschil met "stilstaande" of "onbeweeglijke") objecten. Haar grootste voordeel is dat men relatief ver uit elkaar kan gaan staan (men moet met zijn tweeën zijn) en zodoende, op dezelfde manier als bij topografische 3D luchtopnamen, opnamen in reliëf kan maken van verafgelegen geografische structuren (zoals bergen) met inbegrip van alle objecten evoluerend over of in dit landschap. Het principe wordt, zeer illustratief, "maquette-effekt" genoemd. Door de stereoskoop krijgt men een relatief goed inzicht van de ruimtelijke structuur van het landschap (via stereometrie exact na te meten) wat men onder gewone omstandigheden niet heeft vanwege de kleine verhouding van de afstand tussen beide ogen t.o.v. elkaar tegenover het landschap. Door schaduwen, als die er zijn, krijgen we echter wel een subjectieve indruk van de verhoudingen die bovendien stereometrisch moeilijk na te meten zijn (op bijvoorbeeld één beeld), en zeker van objecten evoluerend in het beeld (opnamen).

De achilleshiel bij het onderzoek van UFO-foto's is bewijzen dat we in een bepaald geval niet te maken hebben gehad met een model (maquette) dat via bepaalde technieken in beeld werd gebracht om de verkeerdelijke indruk te wekken van een solied tuig in de verre achtergrond. De **Saas-Fee foto** is ontegensprekelijk een markante opname maar weer eens staan "we" in de modder van onzekerheid te trappelen zonder, in deze onkonfortabele situatie, veel indruk te maken op een potentieel van ernstige onderzoekers en wetenschappers -integendeel-

de erkenning blijft zoek... logisch natuurlijk. Desalniettemin bestaat er een efficiënte "ersatz" 3D-techniek, met één enkel toestel, die van groot nut kon geweest zijn werd die toegepast bij de Saas-Fee "UFO-manifestatie". Deze techniek werd indertijd door de konstruktors van HASSELBLAD aan de NASA overgemaakt voor toepassing op de maanbodem (APOLLO-projekt) door de astronauten. Zelfs werd voor deze techniek een naam bedacht: **"Astronaut's shuffle"** die erin bestaat eerst een opname te maken steunend op het linkerbeen en onmiddellijk daarna een tweede opname, van dezelfde scene natuurlijk, steunend op het rechterbeen. Deze opnamen kon men dan later combineren in een stereoskoop om een beter inzicht te krijgen in de plaatselijke bodemstructuur, de opstelling van de instrumenten, enz... in relatie tot de landingsites. Veel ruchtbaarheid werd indertijd niet gegeven aan deze gebruikte techniek en ik heb deze onlangs eerder toevallig ontdekt in de loop van enkele experimenten m.b.t. mijn eigen bescheiden fotodokumentatie. Via de samenwerking met de heer Chriet Titulaer (populair TV-figuur en ruimtevaartdeskundige) kwam ik in het bezit van degelijk fotomateriaal, rechtstreeks van de NASA, waarmee we reeds prachtige 3D-resultaten hebben bereikt. Was het Saas-Fee objekt volgens deze techniek geregistreerd geweest dan had men zich verplicht gezien om (in geval dit natuurlijk een echte "vliegende schotel" betrof) te aanvaarden dat het hier niet ging om een trukage want het is onmogelijk, voor een 3D-montage, om tweemaal, kort na elkaar, een objekt in de lucht te lanceren op dezelfde plaats en stand met als eindresultaat dat men in reliëf (stereometrisch) de indruk krijgt dat het objekt zich ver in de ruimte bevond. Om zich op het pad van de 3D-trukage te gewagen moet men reeds zeer onderlegd zijn in de 3D-technieken zelf en, hoe goed ook toegepast, is deze bijna altijd als trukage te bewijzen. Wel kan men met zo'n trukage voor de nodige verwarring zorgen en een nieuwe pro-kontra hetze ontwikkelen, maar dan zijn we weer een stapje verder...

Nu hou ik mijzelf, na veel theorie te hebben doorworsteld, al een tijdje bezig met praktische 3D-fotografie en dito onderzoek. De "huis en tuin" 3D kan me niet zo bekoren. Ik bezit zelfs geen stereocamera, hoe gek het ook moge klinken, en pas onlangs ben ik in't bezit gekomen van twee identieke reflex-toestellen om te experimenteren. Gewapend met deze toestellen heb ik in de Dolomieten (Italiaanse Alpen) reeds tweemaal 3D-technieken kunnen toepassen op, **vanwege de afstand**, onbekende objekten. Deze objekten, het waren hoogstwaarschijnlijk helkopters of zweefvliegtuigen, heb ik éénmaal gefotografeerd met basis van 16 meter (ontkoppeld en in samenwerking met gezellin waarbij we op afspraak gelijktijdig hebben afgedrukt). Een tweede keer werden de opnamen gemaakt met gekoppelde toestellen met dubbe-

le ontspanner. Over beide voorvallen, die men als oefening (experiment) van mijnentwege moet beschouwen, breng ik nog verslag uit in een volgend artikel over mijn 3D-experimenten.

Ook ben ik op mijn speurtocht naar "toevallige" 3D-opnamen in de ufologie (dus met één toestel gemaakt) reeds op significante gevallen gestoten waarvan de beide **Lars Thörn foto's** een prachtig voorbeeld zijn:

◀ Foto nr. 1

Foto nr. 2 ▶

In dit geval heeft de fotograaf van een vliegend object achter een bunker, twee opnamen gemaakt vanop een verschillende plaats. Beide opnamen vormen, in een stereoskoop bekeken, een uitstekend reliëfbeeld en tonen een object ver voorbij de bunker in de achtergrond. Naar ikzelf gelezen heb heeft men beide opnamen destijds in een laboratorium stereometrisch onderzocht. De konklusies van dat onderzoek trek ik in twijfel! Op beide opnamen is er in de stereoskoop iets te zien dat op zijn minst eigenaardig is... Dat deze foto's naar buiten toe nooit de aandacht gekregen hebben die zij verdienen, zal wel te wijten zijn aan het alsnog onbekende aspekt, en de verkeerd ingeschatte waarde van 3D. Het grootste probleem is, van al deze gevallen in bezit te komen van meer relevant fotomateriaal. Maar daarover meer in een volgend artikel.

Voor meer informatie kunt u bij mij, losse medewerker van SVL, terecht op volgend adres:

Patrick VANTUYNE
Teirlingweg 2
8690 MOORSLEDE
België

THE COMPUTER UFO NEWSLETTER

Een nieuw tijdschrift dat de internationale samenwerking tussen UFO-onderzoekers werkend met computers coördineert.

Voor meer gegevens: Maurizio VERGA

(The Computer UFO Newsletter)
via Matteotti 85
I-22072 CERMENATE (Como) Italië/Italia

VRIJDAG 9 AUGUSTUS 1985 -

12

Logische verklaringen doen ufologie de das om

Vliegende schotels zijn verdwenen

Van onze redakteur

Het is volop komkommer-tijd en nog steeds is er geen melding gemaakt van het monster van Loch Ness of vliegende schotels. Van het monster mogen we aannemen dat het door ouderdom overmand naar de Eeuwige Diepte is gezonken, maar de stilte rond UFO's roept toch wel vragen op.

De laatste UFO-melding van enige betekenis dateert van januari 1985. Toen ontdekten drie bemanningsleden van een Tupolev 134-R tijdens een binnenlandse vlucht een gele vlek die een krachtige lichtstraal op de aarde richtte.

Het was het enige iets of wat serieuze UFO-bericht in jaren. Hoe komt het dat er bijna geen vliegende schotels meer worden waargenomen terwijl er een tijd was dat er bijna alle dagen iets geheimzinnigs in de lucht te zien was?

Heldere avonden

De Nederlandse amateur-astro-noom Hans Van Kampen wijt het aan het ontbreken van heldere avonden door luchtverontreiniging, stof en waterdamp maar dat wordt door Marc Broux, voorzitter van de Belgische vereniging UFO 21 hartelijk weggewuifd.

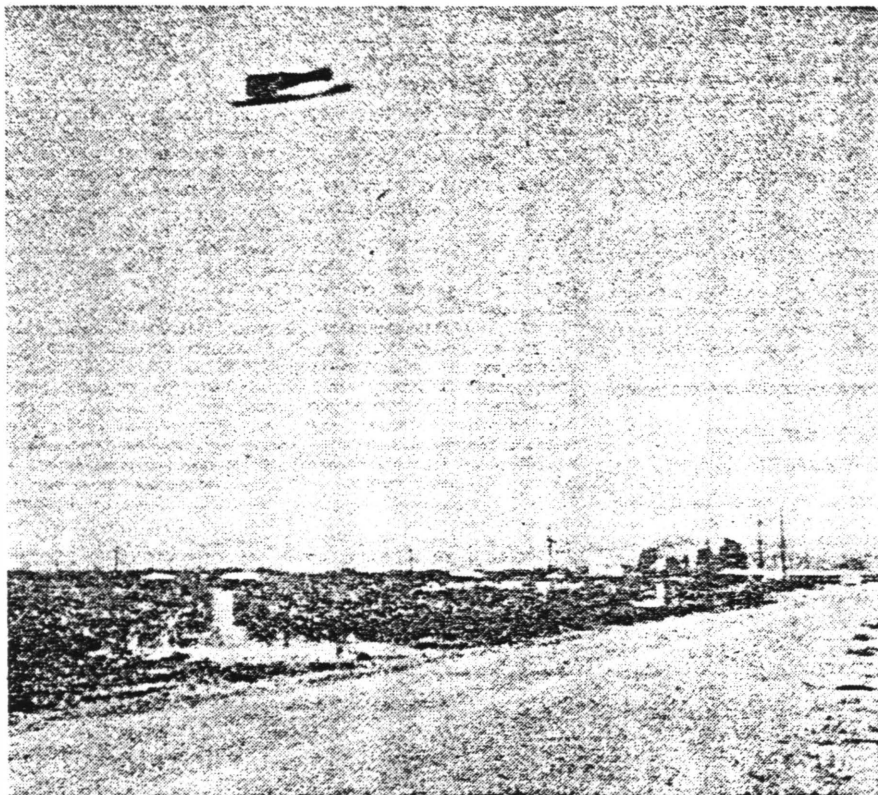
«De voornaamste oorzaak van de terugloop van UFO-meldingen is de grote stroom kritische boeken en publikaties die het hele vraagstuk hebben gerelativeerd. Verreweg de meeste meldingen van toen zijn ondertussen teruggevoerd tot natuurlijke verschijningen en verkeerde associaties. Wij zijn nu met onze vereniging bezig om alle notities en medingen te katalogiseren. Begin volgend jaar zullen we die in een rapport uitgeven».

«Dat dit zolang duurt heeft te maken met de mindere belangstelling die er nog is voor UFO's. In België zijn er al verscheidene UFO-verenigingen ter ziele gegaan. In het buitenland is dat net zo. In Nederland bvb heeft het Nobovo (Nederlands Onderzoeks Bureau van Ongeïdentificeerde Vliegende Objecten) zichzelf opgeheven bij gebrek aan werk. Ook het tijdschrift voor Ufologie is daar ter ziele gegaan. De klad is er echt uit».

Bewolking

Nuchtere beschouwingen hebben het fenomeen UFO de das omgedaand..

Marc Broux: «Voor bij langstreckende bewolking ontstonden kleurrijke UFO-verhalen. Maar

1965 was nog een uitermate goed Ufo-jaar, maar een foto zoals deze wordt nu na 20 jaar later niet meer gemaakt. Er zijn geen vliegende schotels meer.

verreweg de meeste meldingen zijn terug te brengen op bestaand luchtverkeer. Landingslichten van vliegtuigen kunnen over vele tientallen kilometers worden gezien. Je hoort daarbij geen geluid terwijl het schijnt alsof die lichten minutenlang ongewoeglijk in de lucht blijven hangen».

«Maar ook kunstmannen en weerballons worden gemeld als zachtjes zigzaggende lichtpunten, bollen of sterren. Terwijl formaties trekvogels soms een zwakke geelgroene gloed kunnen hebben en deze bovendien snel door de lucht bewegen».

Objecten

Het moderne tijdperk van de UFO's ving aan op 24 juni 1947 toen de Amerikaanse zakenman Kenneth Arnold melding maakte van negen schijfvormige objecten die hij over enkele hergruggen had zien zweven. Amerikaanse journalisten vonden naar aanleiding hiervan de heroemde term «vliegende schotel» uit. Over de hele wereld werden klubs, verenigingen en in Amerika en Frankrijk zelfs officiële onderzoeksbureaus opgericht.

Ook bij ons meenden velen

vooral op heldere winteravonden, UFO's te zien. Het geheim van deze vliegende schotels schuilt in het plotselinge en onverwachte optreden, dat meestal van korte duur is. Daarom dat een nuchtere verklarende kijk op deze spooklichten veruit te verkiezen is boven het laten meeslepen in illusies.

Marc Broux: «Toch neemt onze vereniging elke melding serieus. De mensen komen dikwijls met hun bevinding bij ons terecht omdat ze niet ernstig worden genomen door de politie of omdat ze niet met naam en toenaam in de krant willen komen. Bij ons vinden ze een gewillig oor, maar zoals gezegd voor bijna alle waarnemingen bestaat een logische, rationele verklaring: zinsbegoocheling, gezichtsbedrog, reflecties van licht op de wolken, een helikopter die bezig is met een zoekactie, natuurverschijnselen, bewuste grappenmakers met trukages of hallucinaties».

Ondertussen zijn er in België toch nog UFO-aanhangers actief bezig zoals de Studiegroep Vreemde Luchtlichamen, Oever 28 te Antwerpen en UFO 21, Koning Albertstraat 40 te Hasselt.

Soms zijn het mensen die het UFO-geloof in stand willen houden omdat ze behoefte hebben aan mystiek. Ze zijn nog met weinig gen. maar als er ooit echt een vliegende schotel landt mogen ze op de eerste rij staan.

N.a.v. dit artikel schreef uw uitgever op 14/08 een uitvoerige brief aan de redactie van *Gazet van Antwerpen*.

Een fragment daaruit werd opgenomen in hun uitgave van 03/09. Op de volgende bladzijde vindt u daarvan een kopie.

UFO'S

In uw krant van vrijdag 9 augustus verscheen een bijdrage over het eens zo populaire verschijnsel van de «vliegende schotels». In de voorlaatste paragraaf van dit artikel wordt de naam van onze studiegroep vermeld en onmiddellijk daarna verwijst de auteur ietwat minachtend naar wat hij de «UFO-aanhangers» in België noemt.

Los van deze, zeker niet opzettelijke, dan toch overhaast geplaatste kommentaar aangaande het Belgische UFO-onderzoek, verheugt het me dat uw redacteur het tema aanzienlijk objectiever behandelt dan wat wij van de geschreven pers hieromtrent gewoon zijn.

Eén van de doelstellingen die de Studiegroep voor Vreemde Luchtverschijnselen (SVL) vooropstelt is het streng en kritisch nachecken van UFO-meldingen, steeds in de veronderstelling dat er voor elk gerapporteerd verschijnsel een conventionele, niet-mysterieuze uitleg te vinden is. Het ligt geenszins in onze bedoeling om het UFO-geloof levend te houden, omdat wij menen tegemoet te moeten komen aan een innerlijke zucht naar mystiek.

Inderdaad, logische verklaringen en een nuchtere aanpak hebben heel wat klassieke UFO-gevallen de das omgedaan. Voor dit sukses zijn zowel serieuze UFO-onderzoekers als meteorologen en andere wetenschappers verantwoordelijk.

Uit de 1909 Belgische UFO-meldingen die SVL te samen met haar Franstalige zustervereniging verzamelde zijn er naar schatting een vijftigtal getuigenissen die wij na een diepgaand onderzoek zullen kunnen weerhouden als «interessant» (wat uiteraard niet hetzelfde is als «onbekend», laat staan «onaards»).

In afwachting dat de wetenschap zich intenser en op grotere schaal voor dergelijke fenomenen gaat interesseren, is het de taak van de kleine privé-groeperingen om zoveel mogelijk informatie te verzamelen en deze op een betrouwbare manier, met veel aandacht voor korrekte bronvermeldingen, te publiceren.

Lezers van GvA die menen ooit getuige te zijn geweest van een buitengewoon verschijnsel in de lucht of op de grond, kunnen een samenvatting van hun ervaring opsturen naar: SVL, Oever 28, 2000 ANTWERPEN.

Wim Van Utrecht
(Studiegroep voor
Vreemde Luchtverschijnselen)

CHRONOLOGISCHE CATALOGUS VAN UFO-WAARNEMINGEN GERAPPORTEERD IN HET KADER VAN DE RUIMTEVLUCHTEN

Zopas verscheen in het Frans een brochure van Luikenaar Marc HALLET, onder de titel Catalogue chronologique des observations d'OVNI faites dans le cadre d'expériences spatiales.

Het boekje telt 39 bladzijden en geeft een samenvatting van de bekende en minder bekende UFO-meldingen die op één of andere manier verband houden met Amerikaanse of Russische ruimtevluchten. Tweeënveertig gevallen worden besproken en beoordeeld. Een aparte bijlage met zwart-wit illustraties is bijgevoegd.

Wij signaleren deze brochure omdat het een bijzonder handig naslagwerk is dat afrekenet met de onjuiste berichten die over dit soort meldingen de ronde doen. De auteur zelf is trouwens niet aan zijn proefstuk toe. Voordien schreef hij al kritische werken over de ADAMSKI-affaire en de BUFOI-beweging waarvoor hij in vroeger dagen administratief werk verrichtte. HALLET tekende ook voor de Franstalige versies van ADAMSKI's boeken en vorig jaar publiceerde hij Ufologie: domaine organisé de l'absurde, een syllabus waarin hij twee denkbeeldige personages (een naïeve, in UFO's geïnteresseerde jongeman en een wijze expert ter zake) een dialoog laat voeren over enkele controverse punten binnen de «ufologie». Momenteel werkt HALLET aan verschillende nieuwe projecten. Zo mogen we binnenkort een beloftevol boek verwachten over Maria-verschijningen en een brochure over «Men in Black».

Het werk van Marc HALLET is een aanklacht tegen de doorsnee-ufoloog die zich allerlei wetenschappelijke kwaliteiten aanmeet. In tegenstelling tot de meeste auteurs die thema's als parapsychologie en Maria-verschijningen met UFO-onderzoek in verband willen brengen, is HALLET terzake goed gedocumenteerd. Dit bewijst zijn bibliotheek van meer dan 2.000 boeken over populaire geloofsovertuigingen, wetenschappelijke dwalingen en aanverwante onderwerpen. In de inleiding van zijn catalogus schrijft Marc HALLET over de «ufologie» het volgende:

«De geschiedenis van de wetenschappen leert ons dat de alchemie de chemie voorafging en dat uit de astrologie de astronomie geboren werd. Op dit ogenblik weet nog niemand waarvan de ufologie voorloper zal zijn... maar we kennen reeds heel wat van haar fouten. Fouten die er de oorzaak van zijn dat we al geruime tijd in het duister tasten.»

Gezien de zeer beperkte oplage (40 exemplaren) kan de brochure enkel bekomen worden via correspondentie met de auteur. Zijn adres:

Marc HALLET
BP 367
B-4020 LUIK 2
België

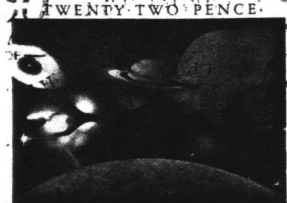
(De correspondentie dient in het [Frans te gebeuren.]
[of Engels]

Gazet van Antwerpen:

03/09/1985, p. 7.

MEN SCHRIJFT ONS...

Dear Sir,

THE PLANETS SUITE
Gustav Holst

Met zeer veel interesse heb ik het epistel van Dhr. Jan Heering gelezen in SVLT Jaarg. 4, Nr. 14.

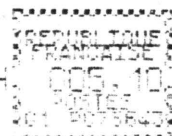
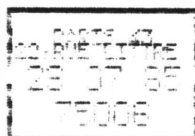
Ik vreesde dat ik de enige boosdoener was in het milieu, en ben ten zeerste vereerd om daarin naast mijn naam ook de namen terug te vinden van mijn goede vrienden John Keel en Jacques Vallée. Voor beiden heb ik veel bewondering. Dat was dus wel degelijk een onverwachte "meevaller"!

Yours sincerely,

Gordon Creighton

Rickmansworth, 30 juli 1985

ENGELAND

Cher Wim van Utrecht,

Opnieuw dank ik u voor het toezenden van SVLT, zelfs al kan ik alleen maar profiteren van de "summary" in het Engels. Maar die "samenvatting" bevat reeds heel wat substantieels!

Ik had graag enkele aanvullingen willen plaatsen bij de brief van Jan Heering, verschenen in Jaarg. 4, Nr. 14 (april 1985), en met nieuwe voorbeelden willen terugkomen op de betrouwbaarheid van de catalogus "Un siècle d'atterrissages UFO (1868-1968)" van J. Vallée.

Maar eerst iets meer over enkele van de gevallen die J. Heering vermeldt:

- La Roche en Brénil 05 nov. 1954: In La grande peur martienne (Nouvelles Editions Rationalistes, 1979, p. 40-45 en illustratie) schrijven G. Barthel en J. Brucker dat zij na een enquête (tussen haakjes

zij vermeld dat dit geval bekend raakte dankzij een anonieme brief aan een dagblad) het vermoeden kregen dat het om een mystifikatie ging waarbij echte elementen met een verzonnen verhaal werden vermengd. Het geval wordt als twijfelachtig beschouwd door zowel de groep G.A.B.R.I.E.L. (Ouranos n° 9, 4de trimester 1973, p. 8 - zonder details) als door M. Figuet (FRANCAT listing van Nabije Ontmoetingen in Frankrijk - te verschijnen in LDLN). De groepering Vimana 21 uit de Côte d'Or is met een onderzoek bezig.

- Mendoza 01 sept. 1968 (of 31 augustus?): Dit geval wordt door J.U. Pereira als "verdacht" beschouwd (Les "extra-terrestres", GEPA, 1974, "Cas non admis à la classification" n° 78). Pereira geeft FSR nergens als bron, alleen maar de Vallée-catalogus en Argentijnse en Braziliaanse kranten en tijdschriften.

- Foto van Albiosc 23 maart 1974 (voorpagina van LDLN n° 138): J. Heering mag zijn hoop laten varen voor wat LDLN betreft. Ik heb namelijk alle nummers nagekeken die dateren van na n° 138 (behalve het n° 148 van oktober 1975 dat ik niet bezit): een kennisgeving werd nooit gepubliceerd! Alleen H. Julien vermeldt het geval zeer kort i.v.m. een andere waarneming, en wel als volgt: ...het "lichtgevend verschijnsel van Barjols - 1974 (een klassieke foto, maar twijfelachtig bevonden door talrijke ufologen uit de streek)" (LDLN n° 203, maart 1981, p. 29).

Over de Mendoza-affaire schrijft J. Heering dat "als een geval er eenmaal is, het nooit meer uit de literatuur verdwijnt". Hij heeft spijtig genoeg gelijk, tot op een punt zelfs dat hij nooit zou vermoed hebben, en tot voor een maand ikzelf ook niet! Zie hier waar het om gaat.

Een studie over humanoiden, met daarbij een lijst van 80 waarnemingen, werd gepubliceerd in het FSR-tijdschrift van januari-februari 1964 (Vol.10, No.1, p. 6-12). Een lezersbrief bracht in het nummer van mei-juni (Vol.10, No.3, p. 22) de volgende aanvullingen:

-Moeten als mystifikaties verworpen worden, de gevallen nrs:

1 = Mertrud, 05.10.1954; 2 = Kearney, 05.11.1957;
3 = Almaceda (Serra da Guardunha), 24.09.1954;
4 = Sainte-Marie-d'Herblay, 16.10.1954 (maar moet in feite geval nr. 5 zijn = Erbray, 12.10.1954, evengoed een mystifikatie).

-De briefschrijver wees er vervolgens op dat het ook in de volgende gevallen waarschijnlijk om mystifikaties of misinterpretaties ging:

6 = Jussey, 01.10.1954; 7 = Loctudy, 05.10.1954;
8 = Roverbella, 05.10.1954; 9 = Brovst, 12.09.1953;
10 = Greenhills, 25.08.1955; 11 = Everittstown, 06.11.1957; 12 = province de Salta, 24.10.1960.

-Tenslotte meende hij dat ook voor de volgende gevallen de nodige reserves in acht moesten genomen worden:

13 = Montluçon, 10.10.1954 (één enkele getuige - ondertussen is inderdaad gebleken dat de getuige het slachtoffer is geweest van een mystifikatie. De correcte datum is de 12de. Zie het boek van Figuet p. 668);
14 = Lewarde (Bois d'Erchin), 14.10.1954 (één enkele getuige, er werd geen UFO waargenomen - het gaat inderdaad om een misinterpretatie, en de juiste datum is 22.10.1954).

En toch herneemt J. Vallée de gevallen 1, 6, 7, 13 en 14, zonder enige reserve, in zijn tekst "The pattern behind the UFO landings" (beperkt tot Franse gevallen) verschenen in The Humanoids, de speciale uitgave nr. 1 van FSR (oktober-november 1966), later uitgegeven door C. Bowen (1969) en vertaald onder de titel En quête des humanoïdes (J'ai Lu, 1974).

Beter nog, Vallée herneemt de onderstaande gevallen weer zonder enige reserve in zijn catalogus "Un siècle d'atterrissages UFO": 1 = geval 198, 3 = 154, 4/5 = 245 (om precies te zijn: hij geeft de datum = 5, en de plaats = 4), 6 = 173, 7 = 196, 8 = 195, 9 = 118, 10 = 374, 11 = 430, 13 = 243, 14 = 252 (11 gevallen dus): de enige gevallen uit hoger vermelde lijst die Vallée niet in zijn catalogus vermeldt, zijn de gevallen 2 (een kontaktgeval), (4 = hetzelfde als 5) en 12.

Bovendien gebruikt Vallée nog drie gevallen in de doorlopende tekst van Chroniques des Apparitions Extra-Terrestres (*), uitgeverij E.P./Denoël, 1972, uiteraard weer zonder veel reserve: 5 (p. 216-217), 11 (p. 76-77) en 14 (p. 42).

Goed. Maar interessant om weten is nu dat de schrijver van de studie, verschenen in FSR van januari-februari 1964, J. Vallée zelf was; men kan dus betreuren dat hij geen rekening gehouden heeft met de rechtzettingen uit de brief die in het nummer van mei-juni 1964 stond afgedrukt.

Dit is allemaal nog niet zo erg, maar het beste moet nog komen: de schrijver van die brief was.... J. Vallée!!! Jawel! Hij schrijft dat zijn aanvullende gegevens afkomstig zijn van A. Michel en enkele Franse en Amerikaanse vrienden, althans voor wat de gevallen 1 tot 3 en 6 tot 12 betreft. Voor het geval 4=5 had hijzelf, bij het nachecken van de originele bronnen, ontdekt dat het om een mystifikatie ging.

Natuurlijk is het mogelijk dat Vallée nieuwe gegevens ontving die de geloofwaardigheid van de gevallen in kwestie terug ten goede kwamen. Maar ik kan moeilijk geloven dat dit het geval is geweest voor 12 waarnemingen (gevallen 13 en 14 laat ik buiten beschouwing), zeker wanneer hij spreekt over "vaststaande mystifikaties". In ieder geval heb ik alle tijdschriften van FSR nagekeken (behalve Vol.10, No.5 en Vol.11, No.3 dewelke ik

niet bezit) tot en met het nummer van november-december 1966 (Vol.12, No.6) waarin de publikatie van The Humanoïds (Special Issue No 1) wordt aangekondigd: ik heb geen enkele rechtzetting voor geen enkel van deze gevallen teruggevonden; één of twee hadden me kunnen ontgaan, maar geen twaalf!

Daarom zie ik maar twee mogelijkheden:

- Ofwel heeft Vallée bewust opnieuw gevallen gebruikt waarvan hij wist dat ze vals waren of op zijn minst toch twijfelachtig genoeg om ze, zoals hijzelf aanbeveelde, uit zijn lijst te schrappen. Ik geef toe dat ik het moeilijk heb met die hypothese...

- Ofwel was Vallée de gegevens die hij ontvangen had vergeten. Dergelijke vergetelheid lijkt me begrijpelijk als er maar één of twee gevallen waren geweest, maar schijnt me nogal storend voor een lijst van meer dan tien gevallen - temeer omdat de Franse gevallen amper **anderhalf jaar** na de brief opnieuw gebruikt werden.

Ik blijf dus van mening dat Vallée te goeder trouw heeft gehandeld, maar zijn kwaliteiten als compiler lijken me nu erg ondermijnd, en na een "ontdekking" als deze is het volgens mij duidelijk dat we zeer op onze hoede moeten zijn voor wat de betrouwbaarheid van zijn catalogus betreft - ongeacht de aard van de "waarschuwing" waarmee Vallée zijn verantwoordelijkheid wil verlichten. Wanneer we dan nog weten wat er in de samenvattingen staat van de gevallen in de catalogus van G. Quincy, die Vallée af en toe als bron aanhaalt, dan kunnen we pas goed beginnen huiveren...

Amitiés, un peu plus désabusées...

Claude Maugé

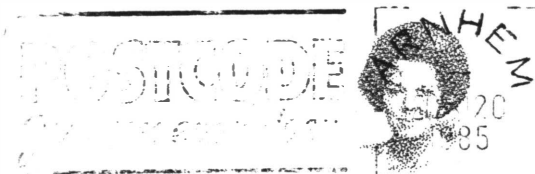
Aubervilliers, 21 juli 1985

FRANKRIJK

P.S.: - Ik voeg een kopie bij van de brief uit FSR Vol.10, No.3.

- Heeft Jan Heering de lijst nog van Zuid Amerikaanse gevallen die volgens A. March zouden opgelost zijn? Zoniet, kan hij me dan het adres van March laten geworden? Dank u!

Beste Wim,

(...)

Sedert 1981 heb ik mij wat afzijdig gehouden van de UFO-scene. Niettemin heb ik zoveel mogelijk materiaal ingezameld en naar de meest opvallende rapportages korte onderzoeken ingesteld. Hierover ligt publikatie in het verschiet.

Wat mij evenwel opvalt, en wat mij ertoe aanzet kontakt met jullie op te nemen, is, dat de intensiteit van de meldingen en de "kwaliteit" toeneemt... Ik merk bovendien aan telefonische navragingen een enigszins toenemende belangstelling voor het UFO-fenomeen. Een voorlopige konklusie is evenwel, dat er kennelijk een nieuwe lichting "UFO-gelovigen" aan het ontstaan is, een "New Wave", die kennelijk geen kennis heeft genomen van recente onderzoeksresultaten. Nu zit ik al vanaf 1968 intensief in het UFO-onderzoek en herinner mij rond 1976 ook zo'n korte opleving.

Een andere konklusie is, dat ik constateer, dat er geen wezenlijke veranderingen komen in de trends t.a.v. UFO-meldingen. Na alle jaren domineren de nachtelijke lichtverschijnselen en daglicht spiegelingen alsof de tijd heeft stilgestaan... Het publiek, de onverwacht overrompelde, niet vooringenomen waarnemer, wordt nog steeds verrast door dezelfde fenomenen als in 1968, 1972, 1976, 1979 etc! De verschijningsvorm van het fenomeen wijzigt zich in het geheel niet!

Toch zijn er een klein aantal gebeurtenissen in Nederland geweest in de afgelopen 5 jaren, die de aandacht vragen. Hierover heb ik kontakt met de Nederlandse overheid en binnenkort ga ik een diepgaand onderzoek starten naar m.n. die gevallen. Het basis materiaal is beschikbaar - het systematische gedeelte moet nu worden terhand genomen.

Wat voor mij een "obsessie" is geworden, is de klaarblijkelijke onmogelijkheid van UFO-onderzoekers de "99%" van meldingen te elimineren, die continu betrekking blijken te hebben met/op nachtelijke lichten en kwasi-daglicht spiegelingen. Na zoveel jaren zijn wij er als onderzoekers niet in geslaagd deze nogal brede "ruis" uit het feitelijke UFO-signaal te verwijderen.

Voor mij (maar dat is een zuiver persoonlijke maatstaf!) is het UFO-fenomeen het werkelijk unieke en ongewone verschijnsel in de vrije natuur, dat op

grond van zijn verschijningsvormen elke redelijke verklaring tart. Daarom loop ik niet (meer) warm voor een lichtje aan de nachthemel, omdat ik mij te enen male niet kan voorstellen, wat -wetenschappelijk gesproken- het "unieke" en "ongewone" aan dit soort meldingen is...

In gesprekken met anderen kom ik dit gevoel ook tegen - maar toch blijven we deze meldingen meenemen in statistieken en onderzoeken.

Sinds HYNEK zijn we blijven steken in de roemruchte, maar eveneens zeer diskutabele categorisering.

Mijns inziens is het nu meer dan eens noodzakelijk te komen tot een hernieuwde evaluatie van de onderzoeksnormen en onderzoeksaccenten. De methodologie van ons onderzoek is in zichzelf vastgelopen! The tail is wagging the dog.

Ik heb mij bijna 20 jaar beziggehouden met natuurlijke, maar opmerkenswaardige (om het woord: merkwaardige te vermijden) fenomenen, die bronnen kunnen zijn voor UFO-rapporten en begrijp enkele mechanismen achter UFO-meldingen. Daarmee kan de "ruis" afdoend worden verklaard. Wat overblijft is de beruchte "1%" aan écht unieke (eenmalige, authentieke) en ongewone (afwijkend van de trend) fenomenen. Daarop moeten wij ons met alle kracht concentreren. Misschien hoort de bekende Vilvoorde-case daartoe ?

Waar ik echter bevreesd voor ben is de mogelijkheid het "parapsychologen-circuit" binnen te halen...

Er is geen veld, waar bedrog en valsheid, c.q. een professionele vooringenomendheid, zo hoogtij viert, dan in de parapsychologie. Toch kom ik tot de konklusie, dat vreemde meldingen een psychologische achtergrond kunnen hebben - m.n. de inwerking van de natuur op onze gedachten om het voorzichtig uit te drukken. Wat "zien" waarnemers van echt vreemde meldingen ? JUNG heeft hierover enkele aanwijzingen gegeven.

Mijns inziens zijn "close range" waarnemingen het meest interessant. Deze waarnemingen worden natuurlijk beïnvloed door het referentiekader van de ooggetuige, diens stress-bestendigheid en diens oordeel. Een meteoroloog zal eenzelfde fenomeen anders beschrijven als de bakker. Maar daarmee houden WIJ allang rekening. Eén facet ontbreekt echter vaak en dat is het achtergrondonderzoek van de ooggetuige. Was het iemand, die in zijn naaste omgeving UFO-waarnemers kent, die meer dan afstandelijk aandacht heeft voor het buitengewone, een persoon die gewoonlijk aandacht vraagt en er exclusieve meningen op na houdt etc. etc... (...) Er bestaan "UFO-bezwangerde" kennissenkringen... De kans, dat daarin "van alles" een "UFO" wordt, is levensgroot! Het blokkeert onze onderzoekstijd en vervalt daarom snel

tot ruis. Vaak zijn deze meldingen in de aard NIET uniek en NIET ongewoon, maar wordt door "adding drama to the picture" een onbelangrijk gebeuren opgeblazen tot iets van levensbelang!

Ik maak voor mijn onderzoek gebruik van een Macintosh computer met uitgebreide telecommunicatiefaciliteiten en een Apple //e. Uit statistische vergelijkingen van oud en nieuw materiaal blijkt (ondanks een kwantitatief minder aanbod) geen trendmatige verschuiving van de beschreven fenomenen. Met andere woorden: sinds 1950 zijn we eigenlijk geen stap verder gekomen met het ontraadselen van UFO-meldingen. Dit vind ik alarmerend...

Of onze methodiek is niet geëvolueerd (we maken nog steeds gebruik van alle verzamelde materialen zonder uitfiltering volgens de diskutabele Hynek-indeling), of de waarnemer wordt telkens verrast door dezelfde soort van fenomenen, die onderzoekers niet kunnen verklaren... Een vicieuze cirkel ?

(...)

Hartelijke groeten
aan alle Belgische vrienden,

Hans van Kampen

Duiven, 23 september 1985

NEDERLAND

► RECENTE MELDINGEN [vervolg van p. 22]

Vele terrasjeszitters waren er getuige van hoe een vliegtuig eerst achteruit en vervolgens vooruit over de Schelde vloog. De waarneming was die avond het belangrijkste gesprekspunt in de eethuizen en drankgelegenheden van Klein Brabant. (Naar een artikel in Gazet van Antwerpen van 08/10/1985)

SVL EVALUATIE: = VLIEGTUIG

De Gazet van Antwerpen die het voorval in detail beschrijft, geeft meteen ook de uitleg voor dit merkwaardig incident. Het betrokken vliegtuig kon geïdentificeerd worden als een "canard" (eend)-vliegtuig dat zijn thuishaven heeft in Grimbergen. Het is het enigste vliegtuig van dit type in België en heeft als immatriculatie nummer "LOQ". De piloot die er op 7 oktober mee over de Scheldestroom toerde heet Pierre SCHOE-MANS. Door de ongewone vorm van dit vliegtuig (voor- en achterkant zijn niet onmiddellijk te onderscheiden) werd, mede door de stand van de zon, een optisch effect gekreëerd. We kunnen vermoeden dat het toestel, dat op 300 meter hoogte vloog, een halve cirkel beschreef die precies in hetzelfde vlak lag als de waarnemingsrichting van de terrasjeszitters en dat dit manoeuver vanaf de oever als een horizontale achteruit en vooruit beweging werd geïnterpreteerd. ■

RECENTE MELDINGEN

Met de "recente meldingen" worden bedoeld: de Belgische en Nederlandse UFO/IFC-waarnemingen die dateren van maximum 6 maanden voor de uitgiftedatum van het SVL Tijdschrift waarin ze gepubliceerd staan.

Achter elke samenvatting geeft de SVL haar persoonlijke beoordeling van de gerapporteerde fenomenen. Deze evaluaties zijn gebaseerd op de dokumenten en gegevens die over de waarneming werden verzameld. Worden zij voorafgegaan door het symbool "=", dan worden zij door de studiegroep als definitief beschouwd. Zijn de schattingen onzeker, dan worden zij aangeduid met het symbool "-". Alle evaluaties zijn evenwel voor verandering vatbaar.

Lezers, lezeressen of medewerkers die een recente melding ter plaatse willen nachecken, kunnen meer gegevens (zoals namen en adressen van de getuigen, kopieën of afschriften van de originele dokumenten, enz...) bekomen door te schrijven naar het SVL-adres (Oever 28, B-2000 ANTWERPEN).

■ MERKSEM (Antwerpen) - 29/09/1985 (overdag)

Onbekende basketters in de ruimte...

Van onze redakteur

«'t Was lijk een basketball-match in de ruimte, meneer. Maar dan met véél ballen. En hóóg... ik kan 't niet zeggen, zó hóóg.» De dame uit Merksem raakt er niet over uitgepraat. Ze heeft er de nacht nadien zelfs van gedroomd.

Tijdens een zondags fiets-tochtje langs het antitankkanaal zag ze rare dingen in de lucht. «En ik was niet alleen, er waren wel twintig mensen die er stonden op te kijken».

Wat zagen die? Vliegende schotels? Odillen?! Ufo's?! Ze zijn er niet uitgekomen. Maar dat het raar, soms schrikwekkend, was, daar zijn ze het allemaal over eens.

«We zagen blinkende witte bollen, bijna zo groot als een voetbal. Ze gingen naar links, naar rechts, onder en boven.

En er werden figuren gevormd. Je zal het niet geloven. Nu vormden die bollen een ster, dan kwamen er meer en werden er sterrenbeelden gemaakt. Ik heb de Grote Beer duidelijk herkend. Heeft dat iets bijzonders te betekenen? Je hoort toch van alles hé. Misschien waren het Marsmannetjes, maar dat geloof ik zelf niet. Dat is onzin. Er stond een meneer met een lange baard op te kijken. Die zei dat het nu gebeurd was, dat de wereld zou vergaan».

Da dame praat hoe langer hoe vlugger, hoe opgewonderd ook. Wat kan dat toch geweest zijn? De bollen van een hoogspanningslijn? Nee toch, die hangen vast en niet hoog. De lichten van vliegtuigen in formatie? Maar het was klaarlichte dag en er was in geen uren in de omtrek een vliegmeeting aan de gang.

«Daar hebben we allemaal rekening mee gehouden, maar ook dat kon dus niet». Dus toch Ufo's? De basketballploeg van E.T.? Maar tegen wie?

Wat deze mensen gezien hebben is heel wat eenvoudiger, maar meteen ook veel minder spectaculair en plezierig uit te leggen. Er was op dat moment rond het vliegveld van Zoersel een paradrop aan de gang. Omdat het goed weer was werd er van op drieduizend meter gesprongen. Da's behoorlijk hoog. Waarschijnlijk werd het zonlicht op een ongewone manier op die parachutes, toen ze nog heel hoog hingen, gereflekterd. Waardoor een effect als van witte bollen verkregen werd. En die basketmatch?

Valschermspringers pogen ook figuren in de lucht te maken. Vandaar...
JPDL

(Gazet van Antwerpen: 01/10/1985)

SVL EVALUATIE: = VALSCHERMSPRINGERS

■ AMERSFOORT (Utrecht) - 01/10/1985 (omstreeks 06.10u)

Man signaleert een UFO Ziet hij ze echt vliegen?

Er is er weer één gesignaleerd. Een levensechte UFO. De 52-jarige meneer Groenewoud zag dinsdagochtend om tien over zes een vreemdsoortig object door de lucht schieten. Hij heeft nooit in UFO's (Unidentified Flying Object, een ondefiniceerbaar vliegend object) geloofd. Nu is hij echter van overtuigd dat ze bestaan.

„Ik liep 's morgens vroeg over de Steven van den Hagenlaan naar het station. Opeens zag ik een raketvormig voorwerp met blauw licht aan de voorkant, en geel licht

aan de achterkant door de lucht gaan. Geruisloos schoot het voorbij. Ik zag het maar heel even. Toen verdween het achter de huizen en kantoren in de Stationsstraat”.

Eigenlijk wilde meneer Groenewoud het verhaal voor zich houden. Hij was bang dat hij zou worden uitgelachen. Totdat hij een bevriende taxichauffeur op het station tegenkwam, die aan hem vroeg of hij ook dat vreemde voorwerp in de lucht had zien vliegen.

„Ik kom veel buiten maar iets

als dit heb ik nog nooit gezien”, aldus meneer Groenewoud. „Als ik in de krant las dat iemand ze had zien vliegen, vond ik dat maar onzin. Voortaan niet meer, want het blijkt dat UFO's echt bestaan”. Meneer Groenewoud vraagt zich af of nog meer vroege vogels de UFO hebben zien vliegen.

Ik vraag me af of iemand weet wat het geweest kan zijn, want ik ben er nog steeds niet van overtuigd dat Ufo's bestaan. Net als bij meneer Groenewoud is het: eerst zien, dan geloven.

(Amersfoortse Courant/Veluws Dagblad: 04/10/1985)

SVL EVALUATIE: - METEOR

■ **HILVERSUM (Utrecht) - 01/10/1985 (ochtend)**

Hilversummer ziet UFO ook vliegen

Meneer Groenewoud uit Amersfoort is niet de enige die ze ziet vliegen. Afgelopen vrijdag schreef ik in het Stadsjournaal een stukje over een Amersfoorter die vorige week een UFO had gesignaleerd. Het ging volgens hem om een raketvormig voorwerp dat licht uitstraalde.

Via zijn in Amersfoort wonende neef meldde meneer Van 't Erve uit Hilversum dat hij op dezelfde dag, vorige week dinsdag, ook een vreemdsoortig voorwerp door de

lucht zag gaan. Hij was die ochtend vroeg uit de veren om in zijn tuin aan het werk te gaan. Terwijl hij stond te schoffelen zag meneer Van 't Erve een sigaarvormig voorwerp door de lucht gaan wat door het felle licht wel een vuurpijl leek.

Net als meneer Groenewoud geloofde meneer Van 't Erve niet in UFO's. Tot vorige week dinsdag. Toen hij de sigaar door de lucht zag gaan was hij er van overtuigd dat UFO's bestaan.

(Amersfoortse Courant/Veluws Dagblad: 08/10/1985)

SVL EVALUATIE: - METEOR

Waarschijnlijk gaat het om hetzelfde verschijnsel dat ook dhr. GROENEWOUD waarnam. De beschreven details wijzen in beide gevallen duidelijk in de richting van een heldere meteor of bolide.

De beschrijving van de kleuren (blauw vooraan en geel achteraan) is niet uitzonderlijk. Een verklaring als vuurpijl is minder waarschijnlijk als uitleg voor beide waarnemingen omdat de afstand tussen Amersfoort en Hilversum circa 15km bedraagt. Verder onderzoek wordt onnodig geacht gezien de geringe vreemdheid van vermeende feiten.

■ **KLEIN BRABANT (Antwerpen) - 07/10/1985 (avond)**

[VERVOLG OP P. 20]

SUMMARY OF THE SVL-JOURNAL No 4/16

For more details write to: SVL, Oever 28, 2000 ANTWERPEN. Belgium.

The "Studiegroep voor Vreemde Luchtverschijnselen" (SVL), translated in English as "Group for Study of Strange Aerial Phenomena", was founded in 1979. Its main purpose is to investigate reports of unusual phenomena that are said to have appeared in the sky and on the ground. The final goal of our investigative group is to establish a scientifically more acceptable level of research, worthy of the name "ufology".

SVL publishes a trimonthly journal in the Flemish language, called SVL Tijdschrift or SVLT. In December 1982 we decided to add English summaries to SVLT because we felt that certain contemplative articles (for example contributions received from French-speaking researchers) as well as our own accounts of CE-cases from Belgium and Holland, might be of interest to English-speaking "ufologists".

The price of an annual subscription to SVLT amounts to 400,- BF for 4 issues. If remitting by Giro then the account number is 000-1194979-36, to be addressed to: Wim van Utrecht, Oever 28, B-2000 ANTWERPEN. Belgium.

TRACE CASES IN BELGIUM - PART 1 A SURVEY AND SYNTHESIS OF BELGIAN CE II REPORTS

by Wim VAN UTRECHT

INTRODUCTION

In the UFO controversy, cases where physical effects are mentioned, hold a special place. The most outstanding physical effects are traces on the ground (and/or vegetation) and the discovery of substances. This kind of events is the subject of the present study. No one will deny the importance of trace cases in the formation of theories with regard to the origin of the UFO phenomenon. It is more or less the only guarantee that allows UFO researchers to draw something more substantial from the UFO reports. The number of trace cases suggests that certain reported phenomena cannot be attributed solely to the imagination of the witnesses, but that they have a material nature and are capable of interaction with their environment.

But... how reliable are these trace cases if we look at them separately? Are they well documented? Is their evidential force as strong as certain people would like us to believe? An analysis of Belgian trace cases proved to be quite disappointing, and these results do not differ much from similar studies in other countries.

While typing the chronological survey, which constitutes the greater part of the original article in Dutch on pp. 6-14 of the July '85 issue of our journal (SVLT 4/15), we always held on to the same procedure: first there is a short description of the event followed by the source we have quoted (between straight brackets), next there is a short comment rounded off with an SVL evaluation. The text of the article is largely inspired by the study "Belgique. Cas avec Traces", written and published by Jacques BONABOT in the Bulletin du GESAG n° 79 (March 1985), pp. 7-17.*

DEFINITION

The reports included in this article fulfil the definition that Maurizio VERGA (co-worker of the Italian Centro Ufologico Nazionale) gave of a trace case (we quote from his article "Trace cases: Let's restate them!" in SVLT 3/12):

Any event where the discovery of traces on ground (vegetation and other materials) and/or of substances having various nature and constitution has been associated to what is conventionally known as the "UFO phenomenon", both its manifestation has been reported or only supposed. The association between the occurrence of event (perceived or not) and the discovery of traces can indifferently be accomplished by witness, investigators or other persons not connected with the case.

Not included in this survey are:

- Cases in which only physiological effects are described.
- Cases in which only EM-effects are described.

* Groupement pour l'Etude des Sciences d'Avant-Garde - GESAG:
Leopold I-laan 141, 8000 BRUGGE. Belgium.

CHRONOLOGICAL SURVEY

1 1811 ANTWERPEN (province of Antwerp)

1811 (month not given): Antwerp, Belgium. A fireball exploded in the air above this town and a jelly-like substance fell on the ground.

[DELAIR, Bernard J.: "UFOs: Whence and why?" in Awareness, autumn 1976 (Vol. 5, No 1), page 7 & UFO Register: 1971, No. 2, page 5]

Commentary: No further details are known to us. A natural anomaly (unusual meteor) is most likely. Identical events were reported from Italy (1652), India (1718), New York (1846), England (1958) and on numerous other occasions. Bernard DELAIR, the British researcher who mentioned the event, gives no references.

SVL evaluation: INSUFFICIENT (-METEOR)

2 1819.11.02 BLANKENBERGE (province of West-Flanders)

Annals of Philosophy, 16-226:

That, Nov. 2, 1819-week before the black rain and earthquake of Canada-there fell, at Blankenberge, Holland (Belgium! - Ed.note), a red rain. As to sand, two chemists of Bruges concentrated 144 ounces of the rain to 4 ounces-"no precipitate fell". But the colour was so marked that had there been sand, it would have been deposited, if the substance had been diluted instead of concentrated. Experiments were made, and various reagents did cast precipitates, but other than sand. The chemists concluded that the rain-water contained muriate of cobalt - which is not very enlightening: that could be said of many substances carried in vessels upon the Atlantic Ocean. Whatever it may have been, in the Annals de Chimie, 2-12-432, its colour is said to have been red-violet. For various chemic reactions, see Quar. Jour. Roy. Inst., 9-202, and Edin. Phil. Jour. 2-381.

[FORT, Charles: The Book of the Damned, Ace Books, New York - 1941, page 47]

Commentary: The fall of coloured rain (mostly red) is quite frequently mentioned in chronicals and meteorological publications. Several explanations have been proposed but, as far as we know, no conclusive answer for all cases has yet been found. Some "rains of blood" can undoubtedly be attributed to desert sand that was lifted up in the air and later fell back on earth during a shower of rain. In other instances remains of colonies of minute organisms, such as blue-green algae (*Protococcus fluvialis*) were considered to have been lifted up and carried to other regions in a similar way. Also the exudations and eggs of insects have been thought responsible for some "rains".

SVL evaluation: NATURAL ANOMALY

3 1909 ADINKERKE (province of West-Flanders)

Ted PHILIPS mentions in Trace Cases, and consequently in Physical traces associated with UFO sightings (CUFOS, 1975, p. 108), that a photograph of a trace was taken in Belgium. The author gives no references that enable further investigation. This case also figures in UFOCAT (serial numbers 64152 and 82712).

[BONABOT, Jacques: "Belgique. Cas avec traces" in Bulletin du GESAG n° 79 (March 1985), page 8]

Commentary: No additional information is known to us.

SVL evaluation: INSUFFICIENT

4 1946 or 1947.08 or 09 VROUWENEKHOEK (province of East Flanders)

On October 22, 1971 an event, that is said to have occurred in the proximity of Sint-Niklaas, came to the attention of GESAG. It was reported to us by a private researcher who is no longer interested in UFOs:

In 1946, or 1947, in the course of August -or September-, a young man, 19 years of age, drives with his bike through a hamlet called Vrouwenekhoek. Returning from a visit to his friend he is on his way home. The witness is an electronics fanatic and carries a radio on his luggage carrier. Around 8.30 pm he suddenly hears a cracking sound coming from the side of the road. He stops and notices a small being of about 3 feet tall, dressed in some kind of "armour". Behind it there is an object resembling two discs glued together. A second being is standing beside the object. The latter is holding an acacia bough which he breaks in two, the diameter of which is estimated by the witness to be about one and a half inches! Frightened by this strange apparition, the young man falls from his bike and remains paralysed for some time. He then continues his way home, but some 20 yards further he decides to have another look at the two beings who are now moving towards the object and seem to disappear in the lower part of it, taking the broken acacia bough with them.

On the site of the apparition, a trapeze-like imprint was found in the grass, the basis of which measured 4 inches on one side and 16 inches on the other. The trace covered several metres.

[BONABOT, Jacques: "Vreemde verschijnselen boven Vlaanderen (deel 5)" in SVLT No. 3/12 (October 1984), page 16 & Bulletin du GESAG n° 77 (September 1984), page 2.]

Commentary: Jacques BONABOT comments:

"The investigator who reported the incident to us payed a visit to the area in the course of 1971 but, at the site where the phenomenon was said to have occurred, a block of flats has been raised. Since the identity of the witness is known to us, the Antwerp section of SPW (Group for Study of Advanced Sciences) attempted an investigation, but without any result.

For that reason this apparently interesting case had to be classified "insufficient" in the Belgian archives. Ted PHILIPS mentions it superficially in Physical traces associated with UFO sightings (CUFOS, 1975), page 103."

SVL evaluation: INSUFFICIENT (-INTERESTING)

5 1947.03 WULVERGEM (province of West-Flanders)

In the course of an on-site investigation of a strange light in the southern part of the province of West-Flanders, witness Danny DEPUYDT told Leo SANDERS the following story:

"A game-keeper told me that, during a night, some thirty years ago, he and a colleague of his, had fired two bullets in the direction of a fire-ball that was hovering over some grassy terrain. The first shot did not hit the phenomenon but the second hit target and caused an explosion of the ball. The next day a circle of burned grass was found on the site of its disappearance."

[BONABOT, Jacques: "Belgique. Cas avec traces" in Bulletin du GESAG n° 79 (March 1985), page 9.]

Commentary: An in-depth investigation, carried-out by GESAG correspondent Paul CARISSIMO, revealed that the story was a hoax. The game-keeper was located and admitted that he had invented the story, "merely to have a good laugh".

SVL evaluation: - MYSTIFICATION

6 1947 JALHAY (province of Liège)

The case of Jalhay has its origin in a document addressed to GESAG by Roger LORTHIOIR in the course of 1965. (in the text of the document the name of the village is wrongly referred to as Jalais instead of Jalhay):

" In August 1947 Mr. Dessily was in the neighbourhood of Jalais (not far from Huy) when he saw several people flock together in the proximity of a farm-house. One of the tenant farmers looked very frightened and related his adventure with the 'thing'. 'The object landed in my garden, then it took off at the very moment that I wanted to warn the gendarmerie.' Mr. Dessily, but also many other people, witnessed a large circular area of carbonized grass, the diameter of which was estimated to be 50 feet. The circle was very precise, 'as if cut out with a knife' according to Mr. Dessily. Some of the plants were only half burned."

[BONABOT, Jacques: "Jalhay. Août 1947" in Bulletin du GESAG n° 75 (March 1984), page 5.]

In a telephone conversation with Jacques BONABOT, Mr. DESSILY, a twenty year old student at the time of the event, confirmed that he had seen an unusual trace in the fourties.

"During that period, July-August 1946 or 1947, I was on vacation in the neighbourhood of Verviers where I was riding my bike, making long expeditions. The weather and the landscape were marvellous. A student at the Catholic University of Louvain told me about the event when I met him in the vicinity of Jalhay. I don't remember his identity but he must be a chemist now. I did indeed see a circle of 50 feet in diameter. The vegetation, i.e. the pasture, was carbonised. The boundary between the green zone where there was chlorophyll and the burned area, seemed to have been cut out with a knife. It is possible that the gendarmerie was informed about the incident. As for the exact location, it is no longer possible for me to remember this, or to point it out on a map. If I had been well-posted on such phenomena in those days, I would have taken measurements and photographs. The only detail that I have not forgotten was the presence of some sort of agricultural implement in the proximity of a slope."

[BONABOT, Jacques: "Jalhay. Août 1947" in Bulletin du GESAG n° 75 (March 1984), page 5-6.]

Commentary: According to Jacques BONABOT the reliability of the witness, who in 1972 held an important position within the Belgian scientific community, is beyond any doubt. A request for additional information was addressed to the gendarmerie of Jalhay. On February 2nd, 1972, the commandant of Verviers replied that, after a period of 20 years the archives are destroyed and that no one, not even the Burgomaster nor his Secretary, nor the older people of Jalhay know of the event.

A joke perpetrated by the student chemist is unlikely in view of the circumstances (as most people living in Europe at that time, Mr. DESSILY knew nothing about "flying saucers" in 1947). Nevertheless there are far too little elements with regard to this trace case that are truly mysterious.

SVL evaluation: INSUFFICIENT

7	1951.10or11.SUNDAY	TERREST (province of West-Flanders)
---	--------------------	-------------------------------------

The following story is a summary of a conversation between the eyewitness (Mr. H.) and two investigators from the Brussels Group SOBEPS. Luc DEVINCKE typed out the text of the interview and sent it to SVL in October 1982. (The interview took place in 1977.)

About the end of 1951 (probably in either October or November, the eyewitness no longer recalls precisely), Mr. H. was returning from a visit to his parents, then residing in Houthulst. The time was approximately 10.15 p.m., and his wife was accompanying him.

When they arrived in the village of Terrest they suddenly saw a fiery red ball in the air. It was coming from the south, and at first it looked as though it was going to come down right on top of the eyewitnesses. But when it had descended to a height of about 18 yards, four legs emerged from it and the object landed about 22.5 yards from the eyewitnesses, in the middle of the highway. The curious contrivance had the shape of a typical flying saucer; convex on top and flatter underneath. It was wellnigh impossible to approach close to it, owing to the intense heat that it emanated. When, notwithstanding his wife's objections, Mr. H. did attempt to approach the device, at each step he took forwards a beam of light shot out from the centre of the craft. The beams were about 6 inches in diameter and hit the ground at a distance of about 4 inches from his feet.

The witness also described how, just before it landed, the craft opened out like a scallop-shell. From its inside there shone out an intense red light, from which seven beings emerged, each of them about 2.7 feet in height. The beings too were of a fiery red colour. Said the eyewitness: "In my opinion, they weren't wearing any clothing; it looked rather like a sort of 'skin' drawn over them. They had big heads and their eyes were like little wells".

Mr. H. recalls that one of the dwarves rubbed his fingers over one of the feet of the landing-gear. Some of them were also sitting on the rim of the craft. It looked as though they were operating the craft. One of the beings made a sign to him to step back, the craft rose vertically, till it was at a height of 90 yards or so. At that height, it changed direction, and flew off at an oblique angle eastwards. It had been on the ground for about 20 seconds. The Ufo-nauts had not appeared to be aggressive. In the opinion of the witness the beam of light had been intended rather as a warning.

The local cinema was just emptying at the time of the occurrence, and there were consequently other people too who saw the red light emitted by the craft. But the people leaving the cinema had not actually seen the craft itself.

At the spot where the device had landed four scorched black impressions were found in the gravel of the road. These consisted of oval marks, each with a diameter of about 6 inches. Together they formed a square measuring about 5 feet to the side.

On the following day, Mr. H. reported the matter to the Gendarmerie at nearby Klerken.

Mr. H's wife was so shocked by the occurrence that even 26 years later she had still not fully recovered. According to her husband she had suffered severely as a result of it, both mentally and physically.

[VAN UTRECHT, Wim: "'Nabije Ontmoetingen' met nare gevolgen" in SVLT No. 2/5 (January 1983), page 13 & "A Close Encounter with unpleasant consequences: spectacular landing, with Ufonauts, at Terrest, West Flanders, in 1951" in Flying Saucer Review Vol. 28, No. 4 (March 1983), page 25.]

Commentary: As far as we know, this highly spectacular report has never been subjected to an in-depth investigation. All that we possess is a type-written interview of 17 pages. It is significant to know that the witness was almost 70 years old at the time of the interview and that he was remembering events that, according to his saying occurred 26 years earlier. Only the absence of clear contradictions in the witness's testimony make this case potentially interesting. But on the other hand, the phantastic nature of the story -very similar to the many dubious South-American case histories- exhort us to extreme caution.

SVL evaluation: INSUFFICIENT (-INTERESTING)

(To be continued)

LETTERS TO THE EDITOR

Dear Sir,

Henry Kampherbeek's very interesting article relates to perhaps the most fundamental problems in all ufology. What, quite simply, constitutes our data base ?

In their valuable 1978 study, Le grand refus, the French group 'Gabriel' estimated that (assuming that UFOs are uniform in their manifestation, itself an unsubstantiated assumption !) only 1 in 16 would be visible to humans, the rest being over oceans or uninhabited regions. Due to sleep or working indoors, this can be reduced to 1 in 64 : moreover, it seems that at least half will be dark shapes moving at night, so invisible in practice if visible in principle ; so it comes to 1 in 128. Since in about two-thirds of the world there are no viable organisations to which UFOs can be reported, it's 1 in 384 ; because only 1 in 10 is reported, it's 1 in 3840 ; because only 1 report in 10 is published, it comes to 1 in 38,400.

Of course we do not have to take these figures seriously ; it is only the wildest speculation. But it does give a realistic picture of the overall situation.

What is more, we are continually adding to our list of variables. We have become aware of the effect of media hype, which undoubtedly exaggerated the number of observations in 1954 France ; was it the same in 1947 United States ? At present, in most countries, there is very small attention paid to UFOs in the popular media ; but we know that observations continue - indeed, that there are just as many **truly important** cases as ever.

I stress the words 'truly important' because this is itself a new factor : a growing sophistication in the general public, a growing rigour in the investigators. So any case which passes through the net of report-and-investigation is likely to be exceptionally strong. So we have the 'Westchester wing' sightings in the New England area, we have Hessdalen in Norway, we have Yakima in the Western U.S., we have two or three curious cases in France such as the 'Amarante' case ; and here in England we have had some impressive, if not very sensational, cases. And so it goes on...

Apart from the irregularity of public response and media attention, there are many other unknowns. How can we account for the correlation between visions of the Virgin and sightings of UFOs, detected by both French and Italian observers ? Is this simply a cultural phenomenon ? That is possible, of course ; but it is also possible that there is an extraneous factor, which could take the form of a geophysical/meteorological/extra-atmospherical influence, of a kind hitherto ignored by science.

For example, if there is any validity in the findings of Persinger and others who are looking into this kind of factor, it does not follow that there is a **direct** cause-and-effect relationship. It may be that both sets of data - on the one hand the geophysical events, on the other the observations with their disconcerting subjective overtones - are caused by a **third** force ; which could be anything from sunspots to lunar orbits, to say nothing of God, Satan or other unknown factors !

Where so much is unknown, where is there any solid ground on which to place our feet and set up our instruments ? I suggest that in so fluid a situation, **no** quantitative figure can be applied to anything but itself. Thus, the number of reports in the media is **not** an indication of the number of observations. The number of cases reported in Belgium, as compared with those in Nederland, is **not** a true indication but an artefact derived from the number and enthusiasm of UFO investigators. And so on.

This does not mean that we should cease searching for patterns. Certainly not ! But we must recognise that nothing is necessarily what it seems to be ! And in considering any item of information, we must take into account the possible factors - psychological and sociological, physical and environmental, even political - which may or may not be operating.

Yours sincerely,

Hilary EVANS

London, January 17 1986
ENGLAND

Dear Wim van Utrecht,

I have read with interest the letters of Gordon Creighton and Claude Maugé in the last issue of SVLT (October 1985). *

The letter of Creighton disappointed me.

It is a pity that it cannot be used as a basis for further discussion or polemic because there is nothing in it.

I therefore refrain from further comment.

On the other hand the letter of Maugé did arouse my interest.

It is (just like the few cases I included in my letter) only the top of the iceberg, alas.

Best wishes for 1986,

Jan HEERING

Amsterdam, January 09 1986
HOLLAND

* July 1985 for our foreign readers - Ed.

“L'histoire des sciences nous enseigne que l'alchimie précéda la chimie et que l'astrologie engendra l'astronomie et l'astro-nautique. Nul ne sait encore ce que l'ufologie préfigure... mais on connaît déjà beaucoup de ses erreurs, causes de tâtonnements inutiles.”

MARC HALLET

Extrait de son Catalogue chronologique des obser-
vations d'OVNI faites dans le cadre d'expériences
spatiales. A nos connaissances le meilleur sur
ce genre d'observations.